

VLAAMS PARLEMENT

vergadering **C193 – LEE30**

zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Leefmilieu, Natuur, Ruimtelijke Ordening
en Onroerend Erfgoed

van 20 april 2010

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de watervoetafdruk	3
Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het afvalbeleid	4
Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stimulering van boomplantacties	6

■

Waarnemend voorzitter: de heer Wilfried Vandaele**Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de watervoetafdruk**

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: In een krantenartikel las ik iets over de watervoetafdruk en daarin stond dat we dag in, dag uit heel veel water gebruiken voor diverse toepassingen: om te koken, te poetsen en te douchen. Ook in de industrie wordt heel wat water gebruikt om producten te realiseren. We staan er nauwelijks bij stil hoeveel water we dagelijks gebruiken.

Een tijd terug werd de term ‘watervoetafdruk’ ingevoerd. Die term verwijst naar de som van de hoeveelheid direct en indirect verbruikt water van geconsumeerde producten. Voor een kopje koffie heb je bijvoorbeeld niet alleen 20 centiliter water nodig om de koffie te zetten, maar is er ook al heel wat water gebruikt om bijvoorbeeld de koffiebonen te telen.

Nu blijkt dat de jaarlijkse watervoetafdruk van de gemiddelde Belg 2700 kubieke meter bedraagt. Dit is ongeveer 7400 liter per dag. Dat is meer dan het dubbele van het jaarlijkse wereldgemiddelde, dat 1300 kubieke meter bedraagt.

Minister, bent u zich bewust van die verontrustende cijfers op het vlak van waterverbruik? Worden er inspanningen geleverd om dit verbruik te beperken? Zo ja, welke? Zo nee, wat is de reden hiervoor? Zijn er plannen om in de toekomst – nieuwe – acties op poten te zetten om dit grote verbruik te gaan beperken?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Eerst wil ik erop wijzen dat de cijfers over de watervoetafdruk waarnaar mevrouw Taeldeman verwijst, afkomstig zijn uit een nieuwsbrief van de vzw Ecolife en dat de controle van die cijfers niet altijd evident is. Het is ook niet altijd duidelijk waarmee men alles vergeleken heeft.

De watervoetafdruk is een product van de internationale NGO Waterfootprint Network, waarvan onder andere het Wereldnatuurfonds en de vzw Ecolife lid zijn. Voor meer dan 200 voedingsmiddelen is de watervoetafdruk berekend. Het gaat vaak om gemiddelde cijfers afkomstig van de Wereldvoedselorganisatie. Voor bepaalde gewassen of voedingsmiddelen zijn Belgische gegevens beschikbaar, maar niet voor alle. Het hangt ook af van waar iets wordt gekweekt, maar ik kom daar straks nog op terug.

Soms geeft dat een wat vertekend beeld. Er zijn inconsequenties te vinden in de berekening en wat men al dan niet in rekening brengt. In sommige gevallen is in de berekeningsmethode het verdampen van het water bij bepaalde gewassen die als voedingsstoffen dienen, bijvoorbeeld voor dieren, meegerekend en in andere gevallen niet. Er is dus wel degelijk duiding nodig bij de cijfers.

Een tweede opmerking is dat de watervoetafdruk geen rekening houdt met de lokale of regionale karakteristieken die bepalend zijn voor het watersysteem: hydrologie, klimaat, geologie en topografie. In tegenstelling tot de CO₂-voetafdruk, waarbij CO₂-emissies een globale impact hebben, geeft een watervoetafdruk geen indicatie van de impact op een gegeven watersysteem. Zo lijkt bijvoorbeeld de 140 liter water die nodig is voor de productie van koffie te suggereren dat dit een grote impact heeft op het watersysteem van het koffieproducerende land, terwijl dit niet noodzakelijk het geval hoeft te zijn. Koffie wordt meestal gekweekt in heel waterrijke gebieden. Een ander voorbeeld is rijst. Rijst moet op een rijstveld staan met water. Als dat gebeurt in een waterziek gebied, is dat water al aanwezig. Doet men dat bij ons, moeten we dat water allemaal aanvoeren en heeft dat een veel grotere impact. Dat zijn gewoon nuances die we moeten meenemen.

Een hele reeks van waterbesparende maatregelen en maatregelen met betrekking tot rationeel en duurzaam waterbeleid zijn bezig en worden heel actief toegepast. Een bekend voorbeeld is

de wateraudit. Op bedrijfsniveau of in het huishouden bekijkt men hoe water rationeel gebruikt kan worden, met aandacht voor alternatieve waterbronnen, zoals hemel- en oppervlaktewater. Ik vind het heel belangrijk dat de bevolking over deze problematiek geïnformeerd en gesensibiliseerd wordt.

De Vlaamse Milieumaatschappij sensibiliseert op verschillende manieren om duurzaam met water om te gaan, onder meer door het verspreiden van publicaties zoals ‘Een water vriendelijk huishouden’. Dit is een brochure voor de burger vol tips voor een duurzaam watergebruik. De nieuwe publicatie ‘Waterwegwijzer bouwen en verbouwen’ is een brochure met praktische informatie over de wijze waarop in een particuliere woning kan worden omgesprongen met hemel- en afvalwater. De ‘Waterwegwijzer bouwen en verbouwen’ richt zich tot architecten, bouwheren, aannemers, loodgieters, tuinrichters en particuliere (ver)bouwers.

Meer specifiek over de watervoetafdruk ondersteunt de Vlaamse overheid het NME-project ‘Campagne Watervoetafdruk voor grootkeukens en gebruikers’. Dit project ging van start op 1 oktober 2009 en wil belangrijke actoren die professioneel bij grootkeukens betrokken zijn, sensibiliseren over de hoge watervoetafdruk van onze voedingsgewoonten. Het reikt ook concrete alternatieven aan van ingrediënten en gerechten die minder belastend zijn voor het milieu. De uitvoerende verenigingen richten zich op leerkrachten en leerlingen uit het tso-koksonderwijs – met specialisatie grootkeukens – en op beheerders van grootkeukens van hogescholen.

Het algemeen waterverkoopreglement dat op mijn voorstel op 2 april 2010 principieel is goedgekeurd, bepaalt dat de drinkwatermaatschappijen worden verplicht duurzaam watergebruik bij de klant en de verbruikers te bevorderen door actieprogramma’s en sensibiliseringscampagnes voor de diverse doelgroepen uit te voeren. Er is nu dus een formele basis zodat ze verplicht zijn om daarvan werk te maken.

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Ik heb begrepen dat er een aantal nuances en ook meer duiding nodig zijn bij sommige cijfers die in de krant verschijnen. Ik wil nog één ding vragen. Een artikel in de krant van vandaag ging over het Vlaams Kenniscentrum voor Water, dat blijkbaar geopend is en een hoofdzetel in Brugge heeft. Ik vraag me gewoon af of dat kenniscentrum ook iets gaat doen met betrekking tot het duurzaam omgaan met water of op het vlak van sensibiliseringsacties. Of heeft het centrum een aparte opdracht of werking?

De voorzitter: De minister heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het kenniscentrum is een West-Vlaams initiatief onder leiding van de provincie West-Vlaanderen en richt zich vooral op dat terrein. De bedoeling is inderdaad om rond al die elementen te gaan werken, maar het is misschien interessant om de vraag over de bedoeling rechtstreeks aan de provincie te stellen.

De voorzitter: Ik heb gelezen dat het kenniscentrum werkt met Vlaamse subsidies.

Minister Joke Schauvliege: Dat klopt.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Valerie Taeldeman tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over het afvalbeleid

De voorzitter: Mevrouw Taeldeman heeft het woord.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Tijdens de vergadering van de commissie Leefmilieu van 19 januari 2010 hebben we een hoorzitting gehad over de capaciteit voor afvalverwerking in

Vlaanderen en we kregen toen diverse actoren te horen die bij de materie betrokken zijn. Dit werd gevolgd door een gedachtewisseling met de minister over die capaciteit.

In de beleidsnota – het onderdeel Afvalbeleid – zet de minister vooral in op duurzaam materialenbeheer als basis en nieuwe motor voor de groene economie. De volledige discussie over de verwerkingscapaciteit moet in dit kader worden gezien.

De minister verkondigde verder dat nieuwe omstandigheden, zoals de economische recessie, bouw van nieuwe verwerkingsinstallaties enzovoort, ertoe hebben geleid dat ze eind oktober 2009 aan de OVAM heeft gevraagd om een actualisatie te maken van de Vlaamse verwerkingscapaciteit, zoals voorzien in het uitvoeringsplan huishoudelijke afvalstoffen.

De resultaten van de studie van de OVAM werden ook bekendgemaakt op de hoorzitting in januari. Minister, u hebt dan aangekondigd dat u op basis van die oefening van de OVAM op korte termijn één of verschillende rondetafels zou organiseren met alle betrokken actoren, waaronder de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), Interafval en de Federatie van Bedrijven voor Milieubeheer (FEBEM), om een gezamenlijk voorstel uit te werken over welk beleid het Vlaamse Gewest zal voeren.

Minister, wat is de stand van zaken? Hebben de rondetafelgesprekken plaatsgevonden en zijn er al resultaten of besluiten van bekend? Wat zijn de stappen die nog moeten worden genomen om het beleid verder uit te stippelen?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Voorzitter, we kunnen niet ontkennen dat we een heel interessante hoorzitting hebben gehouden in januari. Er was ook heel wat discussie over het huidige afvalbeleid en of het bijgestuurd moet worden.

Ik ben verbaasd over de vraag van mevrouw Taeldeman. Ik kan me moeilijk voorstellen dat ze er niet van op de hoogte zou zijn of de minister nu al dan niet een rondetafel heeft gehouden, maar goed. Ik kan me niet voorstellen dat er bij CD&V niet wordt gepraat over het afvalbeleid dat de minister momenteel voert. Ik denk, minister, dat u misschien wel iets interessants te vertellen hebt en dat mevrouw Taeldeman die vraag daarom vandaag stelt. Ik ben zeker benieuwd naar uw antwoord en of u initiatieven voorbereidt voor de herziening van het huidige afvalbeleid.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Van den Eynde, ik kan u geruststellen. Wij praten veel binnen onze partij. Ik geef u de stand van zaken, maar verwacht nu geen spectaculaire dingen van mij. U zult een beetje teleurgesteld zijn.

Er hebben drie rondetafelgesprekken met de diverse betrokken actoren plaatsgevonden, zoals ik had aangekondigd naar aanleiding van de hoorzitting in het parlement. De OVAM heeft de cijfergegevens in overleg met de actoren doorgesproken en bijgesteld. Alle betrokkenen erkennen dat de cijfers geen exact beeld geven, maar dat de gevolgde benadering de best mogelijke inschatting geeft. Het resultaat van deze oefening is dat de verwerkingscapaciteit in Vlaanderen op dit ogenblik in evenwicht is met het afgebakende aanbod brandbaar afval. Dat is ook al meegedeeld tijdens de hoorzitting. Voor bepaalde afvalstromen die met de bestaande installaties om technische of economische redenen moeilijk verbrand kunnen worden, is er wel een capaciteitstekort.

Daarnaast heeft de OVAM een reeks aanbevelingen opgesteld met het oog op een geïntegreerd beleid rond eindverwerking van afvalstoffen. Hierbij worden, naast aandacht voor recycling en duurzaam materialenbeleid, zowel storten als verbranden in beschouwing genomen. Bovendien wordt in deze benadering de interactie tussen individuele uitvoeringsplannen opgenomen. Tot mijn spijt kon er geen consensus worden bereikt tussen de deelnemers aan het overleg.

De aanbevelingen worden op wenselijkheid en haalbaarheid onderzocht. Dat is momenteel bezig, mevrouw Van den Eynde. Op basis daarvan zal blijken welke beleidspistes gevolgd kunnen worden of verder uitgewerkt moeten worden. Ik heb de definitieve documenten nog niet lang geleden ontvangen, dus ik vraag nog even tijd om dat op een rijtje te zetten en een beslissing te nemen.

Mevrouw Valerie Taeldeman: Ik dank u voor uw antwoord en voor de stand van zaken, minister.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Minister, ik had graag geweten welke discussie momenteel nog gevoerd wordt. Over welk punt is er momenteel geen consensus?

Minister Joke Schauvliege: Mevrouw Van den Eynde, ik heb het verslag van die rondetafels pas ontvangen. Daar staat het allemaal in. Ik ga dat nog even op een rijtje zetten voor ik daarop antwoord. U weet dat de OVAM een tekst heeft gemaakt en naar de rondetafel is gegaan met de bedoeling om een consensus te bereiken met alle actoren. Dat is niet gelukt. We zullen knopen moeten doorhakken vanuit het beleid. We gaan dat ook doen, maar ik loop er nu niet op vooruit.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

Vraag om uitleg van de heer Dirk Peeters tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de stimulering van boomplantaties

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, sinds 2004 organiseert het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) samen met de Vlaamse Liga tegen Kanker het Boompjesweekend. De voorbije 6 jaar is het toch wel succesvol verlopen. Een overzicht leert ons dat er ongeveer 300.000 bomen zijn aangeplant. Dit jaar vond de laatste en enige Vlaamse actie plaats in de provincie West-Vlaanderen. Bij navraag bij het ANB werd er gezegd dat ze hoe langer hoe minder geschikte gronden vinden om de projecten uit te voeren. Toen we contact opnamen met de Vlaamse Liga tegen Kanker, werd ons verteld dat men naar een ander actiemodel zocht.

In het kader van het Internationale Jaar van het Bos, dat er in 2011 aankomt, is het een spijtige zaak. Net nu kunnen de Vlaamse bossen immers alle mogelijke steun en sensibilisatie gebruiken. U kent de Bosbarometer ook, die de Vereniging voor Bos in Vlaanderen (VBV) heeft uitgebracht. Daaruit blijkt dat Vlaanderen een netto ‘ontbosser’ is. U weet ook dat onze eigen Vlaams overheidsinstrumenten en administratie vaak belemmeren dat er een snelle realisatie van herbebossingsprojecten komt. Op twee derde van de aanvraagdossiers voor bebossing op landbouwgrond wordt een negatief advies uitgebracht door de Administratie Duurzame Landbouwentwikkeling (ADLO).

Uit een antwoord van minister Muyters, dat ik mocht ontvangen op een schriftelijke vraag, bleek dat meer dan 7000 hectare zonevremde bossen thans gelegen zijn in woon- en industriegebieden en dus potentieel bedreigd zijn omdat er een snelle ontbossing kan plaatsvinden. We weten ook dat er 6 miljoen euro in het Boscompensatiefonds aanwezig is, die tot op heden ongebruikt blijven als instrument. Het Vlaams Parlement nam daarover een resolutie aan, waarin gevraagd werd om snel werk te maken van de verdere activering van dat fonds, onder meer door het open te stellen voor nieuwe bosrealisaties door lokale besturen. Dat lijkt mij zinvol.

Speciaal voor die lokale besturen zijn bijkomende impulsen en extra sensibilisering welkom. Zij hebben dikwijls interessante gronden om te bebossen. Ze staan dicht bij de burgers en kunnen mensen sensibiliseren. Denk maar aan wat er mogelijk is in samenwerking met kinderen, scholen en speelpleinen of voor ‘geboortebossen’, stadsrandbossen en dergelijke. Deze problematiek houdt me enorm bezig omdat ik vaststel dat we aan het vastlopen zijn.

Minister, welke landelijke acties voorziet het ANB in opvolging van het Boompjesweekend? Komt er een opvolger? Wat waren volgens u de problemen waarmee het ANB te maken had bij de organisatie van het Boompjesweekend?

Beschikt het ANB over voldoende personeel en middelen om dergelijke acties op te zetten en te begeleiden? We weten dat die acties knowhow vergen, inzet van personeel, inspanningen van de diensten, overuren. Van mensen bij het ANB heb ik vernomen dat het niet meer mogelijk was met het huidige personeelskader en dat het team dat daarvoor verantwoordelijk was, niet versterkt werd.

Op welke manier zullen gemeenten gestimuleerd worden voor het organiseren van boomplantacties? Op welke manier worden gemeenten daarbij ondersteund? We hebben net meegemaakt dat binnen de samenwerkingsovereenkomst de projectsubsidies voor dikwijls dit soort zaken zijn gehalveerd.

Hoe ver staat u met de activering van het Boscompensatiefonds? Er zijn gelden beschikbaar, er is een resolutie. Op welke wijze zullen lokale besturen er een beroep op kunnen doen voor nieuwe bosrealisaties? Is er al concreet iets over bekend?

Pleegt u voldoende overleg met de minister van Landbouw over een nieuwe omzendbrief of richtlijn die het herbebossen van de privélandbouwgronden eenvoudiger maakt? De negatieve advisering van de ADLO is natuurlijk wel gebaseerd op wettelijke gegevens die het voor de dienst niet altijd eenvoudig maken om soepel positief te kunnen adviseren. Er is wellicht werk aan de winkel om het instrument daar gestalte te geven en concreet werkbaar te maken op het terrein.

Tot daar mijn reeks vragen. Ik hoop nu dat we een hoopvol antwoord krijgen en dat u zegt dat we toch vooruitgang kunnen boeken in het Vlaams herbebossingsprogramma en dat er een einde komt aan de stagnering en een oplossing voor de problematiek.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Voorzitter, mijnheer Peeters, het is niet zo dat met het afschaffen van het Boompjesweekend het concept van de boomplantacties verdwijnt. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) werkt samen met diverse partners, zowel kleine als grote initiatieven die inhoudelijk aanleunen bij dat Boompjesweekend, zoals boomplantacties van gemeenten en scholen. Verder neemt Vlaanderen ook deel aan de ‘Billion Tree Campaign’ van de Verenigde Naties, met een doelstelling van 1 miljoen bomen. U kent het: www.1miljoenbomen.be. Deze campagne neemt de doelstellingen van het Boompjesweekend in belangrijke mate over. Via die campagne wordt gedurende het gehele plantseizoen samengewerkt met heel diverse doelgroepen voor het aanplanten van bomen en bossen, en daar zijn zowel particulieren, bedrijven als overheidsinstellingen bij betrokken. Gisteren meldde De Lijn dat als er een pas wordt gekocht, er ook een boom wordt geplant. Ook zijn er veel bedrijven die bij een opening in plaats van een geschenk, een bijdrage vragen waarmee ze dan bomen zullen planten. Dat gebeurt steeds meer.

Het ANB kampte vooral met een door de jaren heen ontstaan opbod aan diverse campagnes. Die waren in de vroegere afdelingen Bos & Groen en Natuur ontstaan en gegroeid, en naar aanleiding van de fusie van deze twee afdelingen drong zich in het nieuwe agentschap een reorganisatie op vlak van de campagnes op. Het was te veel en de campagnes liepen door elkaar.

Het Agentschap voor Natuur en Bos werkte in 2009 een nieuwe communicatiestrategie uit. Uit een kosten-batenanalyse is gebleken dat het inzetten op de grote campagnes die het ANB organiseert, zoals de Week van het Bos en de Dag van het Park, omwille van hun groot doelbereik, het meeste rendeert, wat impliceert dat er gesnoeid wordt in het aantal evenementen en campagnes. Op basis van een afweging tussen het inzetten van mensen en

middelen en de bereikte resultaten werd besloten om onder meer het Boompjesweekend als aparte campagne te schrappen.

Daarnaast is er natuurlijk ook de financiële realiteit. In het kader van de algemene besparingsronde is ook voor het ANB vanaf begroting 2010 een recurrente besparing van 20 procent op het communicatiebudget doorgevoerd. Dat gebeurde dus niet alleen bij het ANB, het betrof een percentage op alle communicatiebudgetten voor de gehele overheid. Om die besparingen te realiseren, werd in eerste instantie gekeken naar het verder verhogen van de efficiëntie. De omvang van de besparingen impliceert echter dat efficiëntieverhoging alleen niet volstaat en dat er bepaalde communicatieacties en producten moeten worden geschrapt.

Het ANB organiseerde het Boompjesweekend samen met andere partners, met name de Vlaamse Liga tegen Kanker en de Vereniging voor Bos in Vlaanderen (VBV). De voorbije jaren is echter vastgesteld dat het enthousiasme voor het Boompjesweekend ook bij deze partners geluwd was. Zo is de Vlaamse Liga tegen Kanker zelf vragende partij om de actie stop te zetten aangezien uit hun eigen analyses blijkt dat ze minder belangrijk en relevant is op het vlak van promotie en vooral van fondsenwerving. Voor de VBV is er de voorbije 2 jaar de ‘1 miljoen bomen’-campagne bij gekomen en in overleg met de partners werd besloten om in 2010 toch nog één evenement, in plaats van vijf, te laten plaatsvinden in Kortrijk.

Ten slotte moet ik aanstippen dat het elk jaar moeilijker werd om geschikte locaties te vinden waar een grote boomplantactie kon plaatsvinden. Het concept van Kom Op Tegen Kanker en het Boompjesweekend voorzag immers in jaarlijkse plantacties, gespreid over de verschillende provincies op hetzelfde moment.

Los van de vraag of er voldoende mensen en middelen ter beschikking zijn binnen het ANB voor het organiseren van dergelijke evenementen, is vooral de kosten-batenanalyse van de diverse campagnes doorslaggevend geweest in het nemen van de beslissing over welke campagnes op Vlaams niveau relevant zijn. Sensibilisatie is een belangrijke opdracht van het ANB, naast de vele andere kerntaken. Binnen de beschikbare middelen, zowel personeel als budget, kan ik akkoord gaan met de beslissing van het management van het ANB om voor de campagnes voornamelijk in te zetten op de topevenementen zoals Week van het Bos en Dag van het Park. Dit neemt niet weg dat er nog voldoende plaats is voor andere natuurcampagnes waaraan het ANB uiteraard zijn medewerking zal blijven geven, maar dan vanuit een andere rol, namelijk een eerder ondersteunende.

Gemeenten worden via de samenwerkingsovereenkomst met de Vlaamse overheid gestimuleerd om initiatieven te bevorderen voor het aanplanten van streekeigen en autochtone boomsoorten. Op onderscheidingsniveau in de samenwerkingsovereenkomst worden gemeentelijke subsidiereglementen gehonoreerd voor de aanplant van bomen en de eigen aanplant van streekeigen soorten. Gemeenten kunnen op projectniveau ook tegemoetkomingen verkrijgen voor het uitvoeren van kleine aanplantingsprojecten. Daarnaast kunnen gemeenten voor het bebossen van eigen gronden vanaf 0,5 hectare ook gesubsidieerd worden door het ANB.

Op uw volgende vraag heb ik eigenlijk al een antwoord gegeven naar aanleiding van een vraag om uitleg van mevrouw De Vroe in oktober. Ik ben samen met het Agentschap voor Natuur en Bos aan het werk om een nieuwe regeling voor het Boscompensatiefonds uit te werken. Er zijn tekstvoorstellen beschikbaar, maar we moeten ernstig rekening houden met de toen gemelde complicaties. Bovendien wens ik bij prioriteit werk te maken van een bijstelling van het uitvoeringsbesluit op artikel 90bis van het Bosdecreet, waarmee ik me voorneem een aantal ook door dit parlement aangehaalde problemen, die hier al een aantal keer ter sprake werden gebracht, weg te werken.

Het Agentschap voor Natuur en Bos en de Afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling werken samen aan een ontwerp van een nieuwe omzendbrief over de bebossen van gronden, ter vervanging van de huidige omzendbrief. Het overleg tussen de ambtelijke diensten zit in een eindfase.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Minister, bedankt, maar ik blijf op mijn honger zitten – en u hebt dat probleem ook zelf verwoord – voor wat het vinden van locaties en gronden betreft. Het ANB heeft het daar moeilijk mee, gemeenten kunnen dat op kleine schaal doen en het was zelfs een van de redenen om te stoppen met het Boompjesweekend. Als ik dan zie wat er concreet op het veld gebeurt wanneer het gaat om het aanplanten van het Stadsrandbos in Gent en het Stadsbos in het stedelijke gebied Turnhout, dan denk ik dat er vroeger ondersteuning was en een cel bij ANB, of toch zeker bij Bos & Groen, die daar effectief mee bezig was. Die is ondertussen weggevallen.

U zegt nu dat we inzetten op de Week van het Bos en de Dag van het Park – voor mij niet gelaten, ik vind dat waardevolle initiatieven – maar daarmee komt er geen boom in de grond. Communicatie, sensibilisatie, goodwilloperatie: ik heb daar geen probleem mee, maar ik wil vooral ook realisatie op het terrein zien en die blijft hoe langer hoe meer achterwege. De kapagenda is veel groter dan de aanplantagenda. Een dienst als ANB moet in de eerste plaats uitgerust worden en moet aangestuurd worden om op het terrein aan realisaties te werken, zeker als we zien dat we netto ontbosser zijn. Als 2011 het ‘Jaar van het bos’ wordt, dan hebben we nog heel wat in te halen en dat doen we niet met een goodwilloperatie of door communicatie, maar door op het terrein bomen te planten.

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Mijnheer Peeters, wat de locaties betreft, werden er aantal vastgelegd naar aanleiding van de afbakening van de stedelijke gebieden. Ze zijn dus al ruimtelijk verankerd. We moeten er inderdaad uitvoering aan geven. Dat is voor mij een prioriteit, dat staat zo in het regeerakkoord en in mijn beleidsnota.

U verwijst naar Gent. Daar hebben we een tegenslag gekend met de vernietiging door de Raad van State, maar ook daar zijn we niet bij de pakken blijven zitten. De Vlaamse Regering heeft zich direct, natuurlijk onder impuls van de bevoegde minister, de heer Muylers, geëngageerd om dit zo snel mogelijk recht te zetten. Minister Muylers heeft zich sterk gemaakt om tegen mei met een nieuw deelplan te komen zodat het gevrijwaard kan blijven. Ik denk dat we dit zelfs kunnen aangrijpen om de realisatie te versnellen omdat we gezien hebben dat in het ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening grootstedelijk gebied Gent’ weinig instrumenten zaten om naar een fasering te gaan en dat ook goed te kunnen uitvoeren. We gaan die tegenslag aangrijpen om het ook meer te verankeren in het directe besluit. Op die manier zal het zeker verder en sneller gerealiseerd kunnen worden.

Het klopt dat er een gebrek aan middelen is. We zitten in een budgettaire crisis, ik ga daar niet flauw over doen. Het is gewoon zo, jammer genoeg. Wat wel positief is, en ik heb daarover zondag nog een aantal contacten gehad, is dat bijvoorbeeld middenveldorganisaties, zoals Natuurpunt, nu ook bereid zijn om ook mee te werken aan de realisatie van het randstedelijk groen en de stadsbossen, in plaats van specifiek op de natuurgebieden te focussen. In tijden dat er minder geld is, moeten we creatief zijn en samen naar oplossingen zoeken.

Ik wil nog een kanttekening maken. U zegt dat het traag gaat. Dat klopt misschien wel, maar we gaan er natuurlijk van uit dat we een draagvlak moeten hebben en dat we ook zo veel mogelijk moeten overleggen. Die processen zijn nu bezig omdat de afbakening nog niet zo lang geleden afgerond is. We moeten eerst het draagvlak vergroten en met alle betrokken actoren een akkoord kunnen bereiken. Als we daar eenmaal door zijn, kan het heel snel gaan. Als we het manu militari gaan uitvoeren zonder eerst overleg te plegen, zitten we met procedures en gaan er weer vernietigingen zijn. Dat is volgens mij de oplossing niet. Ik ga ermee akkoord dat het soms wat traag gaat, maar het is niet de bedoeling om remmend te werken, maar om nadien versneld te kunnen uitvoeren.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■